

MILÍČOVSKÝ LES

ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY

ROZLOHA: 81,97 ha

KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ: Újezd u Průhonic

NEJVÍCE ZASTOUPENÉ DŘEVINY: dub zimní, habr obecný

PŘEVLÁDAJÍCÍ STANOVIŠTĚ: živná stanoviště nižších poloh

VĚK POROSTŮ: Nejvíce je zastoupena 6. věková třída, tedy věk 101 - 120 let

LESNÍ POROSTY: 75,4 ha

NELESNÍ PLOCHY (LOUKY, VODNÍ PLOCHY, CESTY): 6,57 ha

VLASTNÍK LESA: Hlavní město Praha

SPRÁVCE LESA: Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy

ÚDRŽBU PROVÁDÍ: Lesy hl.m. Prahy

ZAJÍMAVOSTI

Milíčovský vrch – Milíčovský vrh je umělý kopec navršený z navážek ze stavby metra. Stanice metra C Na Jižním Městě byly dokončeny v roce 1980.

Milíčovské rybníky – Milíčovské rybníky byly vybudovány na bývalých mokřadech a prameništích a nachází se na Milíčovském potoce, který je přítokem Botiče. Od západu k východu se jmenují: Milíčovský, Kančík, Homolka, Vrah a retenční nádrž Milíčov. Stáří rybníků nelze přesně určit, podle starých dubů na hrázi rybníka Homolka je však jisté, že zde rybníky existují už několik set let. Největší z těchto rybníků je retenční nádrž Milíčov, která má rozlohu 2,71 ha. Nejmenší je pak rybník Kančík, který byl v roce 2008 odbahněn a opraven. V rámci těchto oprav a revitalizace okolí byl také opraven výtok z Milíčovského rybníka a hrázka pod rybníkem Kančík, která vytváří malý mokřad nad rybníkem Homolka.

Potok Botič – Botič je nejdělsím a nejznámějším pražským potokem. Od pramene k ústí měří 34,5 km a celé jeho povodí má rozlohu 134,85 km². Pramení jihovýchodně od Prahy, blízko obce Čenětice. Do Vltavy se vlévá u železničního mostu na Výtoni pod Vyšehradem.

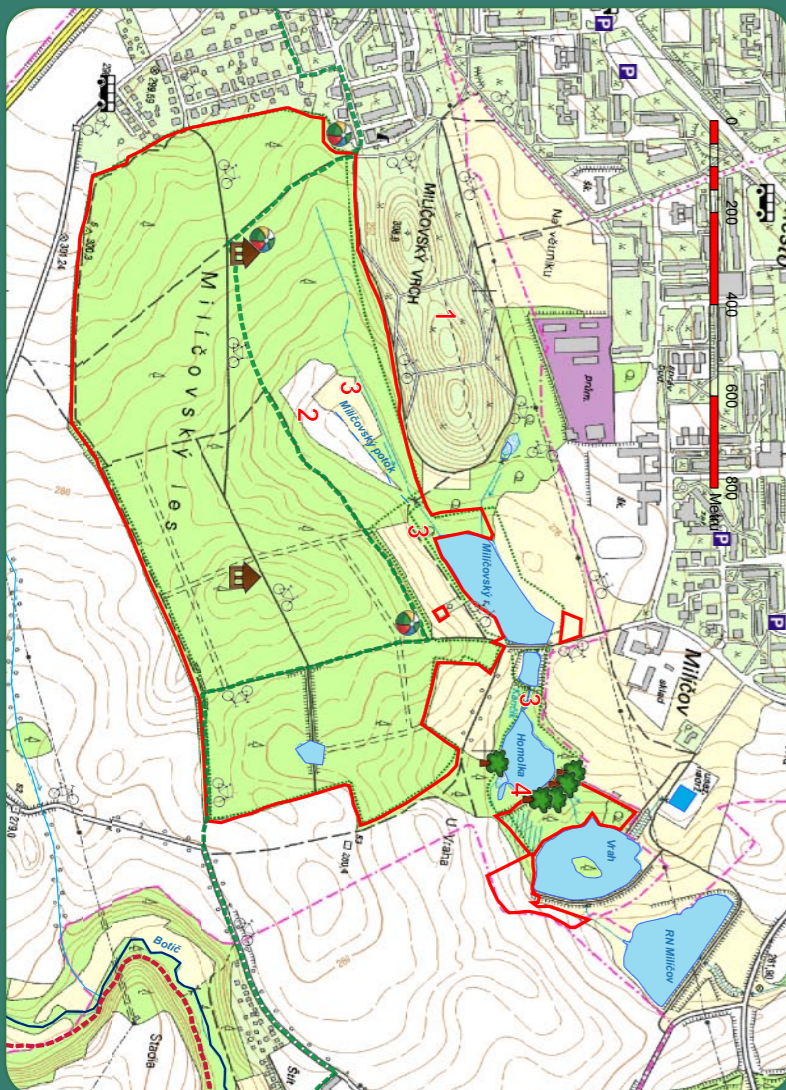
Ve své horní části je koryto potoka převážně v přírodním stavu, zejména pod Hostivařskou přehradou, kde má Botič podobu přirozeně meandrujícího toku s řadou tůní. Toto území je vyhlášeno jako přírodní památka Meandry Botiče. Dolní část toku je však velmi ovlivněna zástavbou a koryto potoka jev této části souvisle upraveno a opevněno.

V ROCE 2009 VYDAL ODBOR OCHRANY PROSTŘEDÍ MAGISTRÁTU HL. M. PRAHY

Autoři textů a fotografií: Ing. Dan Frantík, Mgr. Jana Karnecká

Brožura je vytištěna na recyklovaném papíře

Fotografie na úvodní stránce (zleva doprava, shora dolů): rybník Kančík, louky v Milíčovském lese, dub zimní, Milíčovský rybník, Milíčovský les

- 1. Milíčovský vrch
 - 2. Velká ostřicová louka
 - 3. Mokřady
 - 4. Památké duby u rybníka Homolka
- Hranice lesa
 - Turistická stezka
 - Chráněné území
 - Dětské hřiště
 - Altán
 - Památný strom
 - Restaurace, občerstvení
 - Doporučené cyklotrasy
 - Parkoviště
 - Nejbližší zastávka MHD

PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

HISTORIE A SOUČASNOST LESA

Milíčovský les byl založen jako obora s bažantnicí a byl součástí Milíčovského dvora založeného na počátku 18. století. V 19. století proslul Milíčovský les jako lovecký revír, o jehož věhlas se postaral zeť hraběte Nostice, portugalský hrabě Arnošt Sylva Tarrouca (zakladatel Průhonického parku). Ten zde každý rok pořádal okázalé hony, kterých se zúčastňovalo panstvo z nejvyšších kruhů, například i následník trůnu Ferdinand d'Este. Milíčovský les odkoupilo Hlavní město Praha od soukromého vlastníka v roce 2007.

V současné době představuje Milíčovský les zachovalý porost listnatého lesa s jen několika místy, kde byl vysázen smrk. Z dřevin zde převládá dub zimní a letní, lípa srdčitá a habr. Z přirozených původních lesních společenstev je zde nejlépe vyvinutá lipová doubrava, také se zde vyskytují menší plochy bikových doubrav a střemchových jasenin. Rybníky jsou lemovány porosty olšin. Lesnickou zajímavostí jsou jedinci třešně ptačí dosahující výšky přes 25 metrů.

V lese jsou prováděny probírky a obnova smrkových částí lesa původními dřevinami, důraz je také kladen na přirozené zmlazení dubových porostů.

Milíčovský les je jako ostatní lesy v majetku hl. m. Prahy obhospodařován podle zásad trvale udržitelného hospodaření v lesích. Hlavní město Praha je navíc od května 2007 držitelem mezinárodního, ekologicky velmi přísného lesnického certifikátu Forest Stewardship Council (FSC), který hospodaření v lesích směřuje k dosažení přírody blízkých lesních porostů.

The mark of responsible forestry
SW-FM/COC-2345
© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

REKREACE

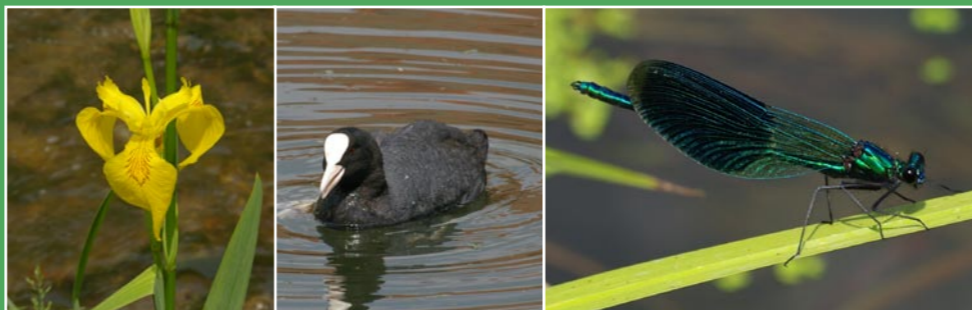
Milíčovský les, který se nachází mezi Jižním městem a dálnicí, je součástí menšího přírodního parku Botič-Milíčov. Společně s Hostivařským lesoparkem tvoří rekreační zázemí zejména pro obyvatele Jižního města. Ucelený lesní komplex a přilehlé rybníky, mokřady a louky jsou však atraktivní pro všechny pražany a určitě stojí za návštěvu. Lesem prochází zelená turistická stezka, která v Křeslicích navazuje na červenou turistickou stezku - ta vede podél Botiče a Hostivařské přehrady až do prů-

Habr obecný

Olše lepkavá

Jaterník trojaločný

Kosatec žlutý

Lyska černá

Motýlice lesklá

honického zámeckého parku a kopíruje naučnou stezku „Povodím Botiče“.

V lese jsou umístěny lavičky, dětská hřiště a altány. Území je také atraktivní pro cyklisty. Celý les je součástí přírodní památky Milíčovský les a rybníky.

Pravidelně se zde provádí údržba cest, opravy a instalace rekreačních zařízení a úklid černých skládek. Prosíme všechny návštěvníky, aby se k lesu chovali ohleduplně. Nenechávejte po lese volně pobíhat psy a neodhazujte odpadky.

PŘÍRODNÍ PAMÁTKA MILÍČOVSKÝ LES A RYBNÍKY

Milíčovský les a rybníky je přírodní památka o rozloze 93 ha, která byla vyhlášena v roce 1988 jako ochrana významných lesních a mokřadních společenstev rostlin a živočichů. Území přírodní památky se nachází na geologickém podkladu tvořeném proterozoickými (starohorními) horninami, a to převážně břidlicemi a drobami.

Mezi lesními porosty zde převládají doubravy s lípou a olšiny. Les je domovem řady živočichů - ze savců zde žije lesní zvěř, tedy prase divoké, srnci, bažanti a zajáci, také zde často spatříme ježka západního, rejska obecného, veverku obecnou a norníka rudého. Hnízdí zde např. krahujec obecný, puštitk obecný, žluna zelená, čejka chocholátá, strakapoud prostřední nebo slavík obecný. Žije zde také řada chráněných brouků, např. roháč obecný, krajník hnědý a tesařík obrovský. Tento vzácný tesařík žije na starých dubech na hrázi rybníka Homolka.

Rybníky jsou lemovány rákosovými a ostřicovými porosty, které přecházejí do olšin s olší lepkavou, vrbou šedou a krušinou olšovou. Z nelesní vegetace je významná zejména velká podmáčená ostřicová louka v severní části území a pobřežní mokřadní společenstva u rybníků. Roste zde např. vzácný bradáček vejčitý, ostřice trsnatá, kosatec žlutý a blatouch bahenní. Na mokřadní území je vázána také řada vzácných druhů mokřadních bezobratlých živočichů - např. vzácné močálové druhy střevlíků. Vyskytuje se zde také celá řada druhů motýlů, vážek, motýlic a šídel. Rybníky jsou domovem vodních ptáků (lyska černá, potápka malá, polák chocholačka, slípka zelenonohá, labuť velká, volavka popelavá, kulík říční) a významným útočištěm obojživelníků a plazů, např. skokana zeleného, kuňky obecné a užovky obojkové. Často je zde možné pozorovat ledňáčka, lovícího malé ryby.

Severovýchodní část území je zapsána v rámci programu Natura 2000 jako evropsky významná lokalita.

ZASTOUPENÍ DŘEVIN

Snahou správce lesa je, aby se zastoupení dřevin co nejvíce blížilo původnímu přirozenému složení porostů v daném území. Současné procentuální zastoupení dřevin znázorňuje graf 1. Ideální (přirozené) zastoupení dřevin zobrazuje graf 2.

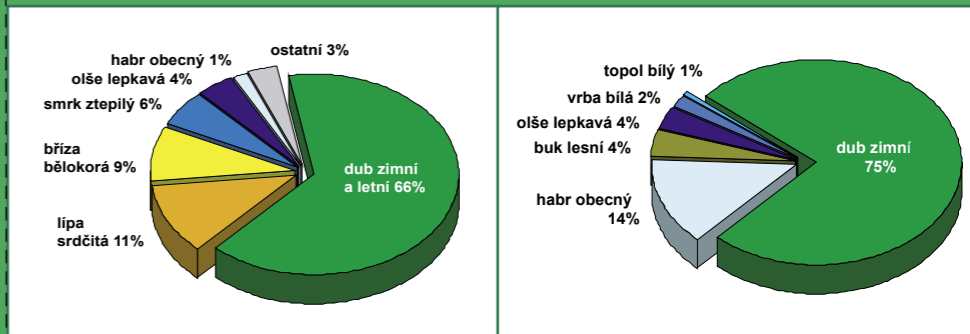
Přirozené zastoupení dřevin vychází z vlastností daného stanoviště, které jsou charakterizovány zejména klimatickými poměry a půdními vlastnostmi daného území. Rozložení jednotlivých stanovišť zobrazuje graf 3.

Kyselá stanoviště nižších poloh - normální kyselá či chudá písčité stanoviště, převážně plošiny
Živná stanoviště nižších poloh - stanoviště na úrodných půdách, svahy až plošiny
Podmáčená stanoviště - stanoviště kolem vodních ploch a vodních toků, prameniště

Na území Milíčovského lesa převládají živná stanoviště nižších poloh. Tyto podmínky vyhovují zejména dubu, habru obecnému a lípě.

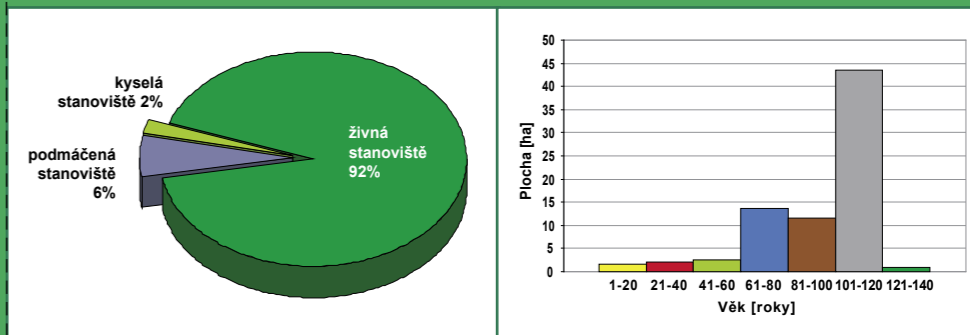
VĚKOVÁ SKLADBA POROSTŮ

Věková skladba porostů je jednou z hlavních charakteristik stavu lesa a vypovídá také mnohé o jeho historii. Z grafu č.4 např. jasně vyplývá, že velká část lesa je relativně stará a výrazně chybí mladší porosty, což je důsledek minimální obnovy lesa v posledních 40 - 60ti letech.

1. Procentuální stávající zastoupení dřevin

2. Ideální (přirozené) zastoupení dřevin

3. Rozložení jednotlivých stanovišť

4. Věková skladba porostů